

Antwoord van de heer Lamy namens de Commissie*(5 november 1999)*

In de communautaire wetgeving, zoals die bijvoorbeeld in de artikelen 95, lid 3, 152, lid 1, en 153, lid 1, van het EG-Verdrag is vastgelegd, is bepaald dat de Gemeenschap de consument een hoog niveau van voedselkwaliteit en -veiligheid dient te waarborgen. Daarom heeft de Commissie, aansluitend op de bevindingen en aanbevelingen van het Orgaan voor Geschillenbeslechting van de Wereldhandelsorganisatie (WTO), haar Wetenschappelijk Comité voor veterinaire maatregelen in verband met de volksgezondheid (SCVPH) verzocht een advies uit te brengen over de mogelijke schadelijke gevolgen voor de volksgezondheid waartoe het gebruik van de zes groeihormonen kan leiden.

Eind april 1999 heeft het SCVPH zijn advies uitgebracht over de mogelijke gevaren voor de volksgezondheid van hormoonresiduen in rundvlees en vleesproducten. Op basis van dit wetenschappelijk advies heeft de Commissie besloten dat zij aan de lidstaten geen voorstel tot opheffing van het invoerverbod kan richten.

De Verenigde Staten en Canada hebben bij de WTO een procedure ingeleid om concessies te schorsen, omdat de termijn waarin de Gemeenschap zich aan de WTO-bevindingen diende te conformeren, op 13 mei 1999 was verstreken. Bij de daarop door de Gemeenschap gevraagde arbitrage heeft de WTO de Verenigde Staten gemachtigd concessies te schorsen ten belope van 116 miljoen US dollar in plaats van de gevraagde 202 miljoen US dollar. Canada werd gemachtigd 11 miljoen Canadese dollar aan concessies te schorsen in plaats van de door het land gevraagde 75 miljoen Canadese dollar.

De Commissie betreurt het besluit van de Verenigde Staten en Canada om op een aantal Europese producten een invoerrecht van 100% te heffen, wat niet alleen een negatieve uitwerking op de export van verschillende bedrijven heeft, maar ook de Amerikaanse consument de toegang tot Europese kwaliteitsproducten ontnemt.

De Commissie zal ondertussen doorgaan met het bestuderen van de recente wetenschappelijke gegevens, teneinde op basis daarvan alsook van alle nieuwe informatie terzake te bepalen welke maatregelen moeten worden genomen, rekening houdend met de rechten en plichten die de Gemeenschap in het kader van de WTO heeft.

(2000/C 203 E/022)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1669/99**van Arlindo Cunha (PPE-DE) aan de Commissie***(22 september 1999)*

Betreft: Overeenkomst EG/Groenland

In de overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en Denemarken, als vertegenwoordiger van de lokale regering van Groenland, die geldt als een visserijovereenkomst, zijn vangstmogelijkheden opgenomen die niet door de lidstaten worden gebruikt. Is de Commissie voornemens deze overeenkomst als visserijovereenkomst te handhaven of is het uiteindelijk de bedoeling dat een samenwerkingsovereenkomst met Groenland wordt gesloten?

(2000/C 203 E/023)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1670/99**van Arlindo Cunha (PPE-DE) aan de Commissie***(22 september 1999)*

Betreft: Visserijprotocol EG/Groenland

Het derde visserijprotocol tussen de Europese Gemeenschap, Denemarken en de lokale regering van Groenland, dat sinds 1985 van kracht is, behelst een tweetal verschillende onderdelen. Bij het eerste staat de verdeling van de quota tussen de partijen en de verwerving van extra quota centraal en bij het tweede gaat het om steun voor de oprichting van gemengde bedrijven en tijdelijke bedrijfsverenigingen in de visserijsector van Groenland.

Kan de Commissie mededelen welk soort visserijovereenkomst met Groenland zij nastreeft, rekening houdend met het feit dat zowel de vigerende visserijovereenkomst als het derde protocol op 31 december 2000 aflopen?